

РЕШЕНИЕ

№ 749

гр. София, 25.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 4-ТИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на девети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Нели Куцкова

Членове: Яна Вълдобрева
Мария Яначкова

при участието на секретаря Павлина Ив. Христова
като разгледа докладваното от Нели Куцкова Въззивно гражданско дело № 20221000500097 по описа за 2022 година

С решение от 22.07.2021 г., постановено по гр. дело № 92/2020 г., Окръжен съд – град Монтана е осъдил ответника АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“ да заплати на ищеца П. К. Г. сумата 50 000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, претърпени вследствие на увреждане при пътен инцидент. Със същото решение са уважени и обратните искове, предявени от АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“ срещу третите лица, помагачи на ответника – „КАРО ТРЕЙДИНГ“ ООД и „РУТЕКС“ ООД за сумата 50 000 лева.

Недоволни от решението са останали ответникът АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“ и ответникът по обратния иск „КАРО ТРЕЙДИНГ“ ООД.

Във въззивната жалба на АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“ /АПИ/ се твърди, че окръжният съд е приложил неправилно материалния закон, като е дал вяра единствено и само на свидетелите, ангажирани от ищеца, че не е допуснал исканите от ответника свидетели, включително и медицинското лице, оказало спешна медицинска помощ непосредствено след инцидента. Оспорват се изводите на първоинстанционния съд в частта относно липсата на конкретни мерки за обезопасяване на строителството съгласно въведената временна организация за безопасност на движението.

Сочат се и нарушения, които ищецът като участник в движението – в случая

велосипедист, е допуснал при преминаването си по тротоарната конзола.

Иска се отмяна на решението и отхвърляне на иска.

Във въззивната жалба и допълнително представената писмена защита, изготвена от процесуалния представител на „КАРО ТРЕЙДИНГ“ ООД се твърди, на първо място, че и пред двете съдебни инстанции е останало недоказано твърдението, че ищецът е получил описаните в исковата молба наранявания и телесни увреждания на точна дата и място. И този жалбоподател поддържа становището, че ищецът е нарушил правилата за движение по пътищата, управлявайки пътното превозно средство в забранен за преминаване участък и то през нощта, поради което неговото противоправно поведение изключва отговорността на АПИ и на „Каро трейдинг“ ООД. Заявява се, че буди недоумение фактът, че няма данни за никакво разследване при твърдение за подобен инцидент, случил се на 29.05.2019 г. Твърди се, че необосновано не са обсъдени данните, съдържащи се във фиш за спешна медицинска помощ, в който е отразен симптом „мирис на алкохол“.

Конкретно относно обратния иск се твърди, че същият е изцяло неоснователен спрямо този ответник, тъй като „Каро трейдинг“ ООД е изпълнило задълженията си с грижата на добър стопанин и не е налице причинно-следствена връзка между настъпилия инцидент и допуснати нарушения от страна на дружеството.

Иска се отмяна на решението в обжалваната му част и отхвърляне на исковете, предявени от П.Г., а при условията на евентуалност – намаляване на обезщетението поради съпричиняване на вредите от самия ищец. Също при условията на евентуалност – ако съдът приеме, че искът на Г. е основателен, да бъде отхвърлен обратният иск, предявен срещу „Каро Трейдинг“ ООД.

Въззиваемият ищец П. К. Г. чрез своя процесуален му представител изразява становище, че жалбите на ответника и на „КАРО ТРЕЙДИНГ“ ООД са неоснователни. Относно възражението за съпричиняване, направено от търговското дружество, се заявява, че същото е преклудирано, тъй като не е направено своевременно.

Третото лице, помагач на ответника АПИ – „РУТЕКС“ ООД и ответник по обратния иск, осъден солидарно с „КАРО ТРЕЙДИНГ“ ООД, не е подал въззивна жалба.

Софийският апелативен съд, след като обсъди събраните по делото доказателства и като взе предвид оплакванията на жалбоподателите, намира следното:

Ищецът П. К. Г. е предявил срещу Агенция „Пътна инфраструктура“ осъдителен иск за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди, претърпени в резултат от падането му в изкоп в района на с. Доктор Йосифово – община Монтана, където ответната агенция извършвала ремонт на пътя. Искът е предявен като частичен – за

50 000 лева, от общо претендирани 150 000 лева.

От своя страна ответната агенция е привлякла на своя страна като помагачи две търговски дружества – „Рутекс“ ООД и „Каро трейдинг“ ООД, участващи в изпълнението на ремонтните работи в процесния участък на пътя. Срещу третите лица като солидарни ответници са предявени и обратни иски – при условията на евентуалност, ако бъде уважен главният иск.

От събраните по делото доказателства /две писма от МВР от 20.12.2019 г. и от 19.02.2021 г., в които е посочено, че на 31.05.2019 г. в 02.03 ч. е постъпил сигнал от ЕЕНСП 112 за лице, паднало в изкоп на ремонтиращ се мост в с. Д-р Йосифово, за което служителите на МВР са установили, че пострадалият е П. К. Г.; епикриза от МБАЛ „Д-р Стамен Илиев“ АД – гр. Монтана, в която е отразено, че на 31.05.2019 г. от екип на ЦСМП е докаран пациент П. К. Г. – паднал от мост с височина 4 м./, се установява, че инцидентът с ищеца П.Г. се е случил на 31.05.2019 г. – след полунощ. Съдът приема за установена от писмените доказателства тази дата – 31.05.2019 г., независимо от непрецизните уточнявания, направени от процесуалния представител на ищеца.

Видно от представения Протокол за откриване на строителна площадка и определяне на строителна линия и ниво на строежа, съставен на 04.04.2018 г., на тази дата е открито строителството по ЛОТ 18 „Рехабилитация на Път III-112 „Дъбова махала – Монтана“ с възложител АПИ и консултант /строителен надзор/ „Рутекс“ ООД. Представен е и договорът, с който е възложена обществената поръчка за ЛОТ 18.

От АПИ е представен и договор за възлагане на обществена поръчка за строителството на 3 обекта, между които и ЛОТ 18 с изпълнител „Каро – Пътстрой“ ДЗЗД, в което съдружници са „Пътстрой-92“ АД и „Каро трейдинг“ ООД.

Представен е и протокол за въвеждане на временна организация на движението, съставен на 01.04.2019 г., в който като отговорен за изправността и поддържането на вертикалната сигнализация за временната организация и безопасност на движението е посочен инж. Ц. Д. – представител на „Каро трейдинг“ ООД.

Действително, няма данни да е било образувано досъдебно производство за случая с ищеца, но от липсата на досъдебно производство не може да се прави заключение, че такъв инцидент не е настъпил.

Обстоятелствата, при които е настъпило увреждането на ищеца, са установени чрез гласни доказателства.

Свидетелят Ц. Ц. – служител на „Каро трейдинг“, през месец май 2019 г. работел като денонощен пазач на арматурата, с която се изграждал обектът. Същият е

заявил пред съда, че имало сигнализация, решетки, оградна лента, знаци, че има строителен обект и пътят е затворен. От двете страни на моста имало лампи. Движението било спряно изцяло, не можело да се минава оттам, единствено пеша. Имало стрелки за обходен маршрут. От двете страни на моста имало улично осветление и оранжеви лампи, специално поставени. Освен това от двете страни на моста имало и „камари с пясък“.

Самият свидетел не е очевидец на инцидента, извикал го друг човек. Видял, че ищецът лежи на фундамента на моста, до него било колелото му. Според свидетеля, пострадалият му изглеждал пиян. Не е слизал при него, не го е помирил, но поради това, че не можел да говори, смята, че е употребил алкохол. Свидетелят е заявил, че пострадалият е бил в съзнание, говорел, искал да го изправят, но не можел да обясни откъде идва и накъде отива.

Свидетелят знае и за друг инцидент в района на този мост. Отгоре идвал джип и въпреки че имало знаци, джипът се ударил в камарата с пясък и се преобърнал в реката. Свидетелят извадил хората от водата. Според него, хората от джипа са преместили знаците и са минали.

След случая с падналия автомобил била поставена сигнализация с лампи по целия участък на ремонта.

Свидетелят Ц. Д. също е работил на процесния обект – като технически ръководител в „Каро трейдинг“ ООД. Обектът в самото начало бил обозначен – както е по временната организация на движението: още в началото на селото и още от Монтана с пътни знаци. Самият мост бил обезопасен с „бализии“ /“бализ“ е вертикален пътен знак А35/, стрелки, забранителни решетки, сигнална лента и оранжеви лампи, които нощем мигат. Движението било абсолютно забранено за всякакви автомобили, имало обходен маршрут. В качеството си на технически ръководител свидетелят ежедневно обикалял и проверявал целия обект.

Временната организация на движението била приета на 1 април 2019 г., съгласувана с КАТ, АПИ – Монтана и надзорната комисия на „Рутекс“. Имало задължително сигнални ленти, но хората ги късали, а после строителите пак ги слагали. Там било забранено да се минава. Хората минавали по новата тротоарна конзола, широка около 2,5 м., нямало как да ги спрат, но за автомобили и други превозни средства било забранено. Но хората минавали и с коли, забраната масово се нарушавала.

Дупката е оградена, до самата дупка свидетелят изсипал купчини с чакъл. По време на инцидента старият мост бил частично съборен, но тротоарната конзола била нова и една част от моста била запълнена на определен етап – на около 50-60 см. под тротоара. Пешеходното преминаване било допустимо.

Свидетелят знае за инцидента с автомобила, за случая с ищеца разбрал след

време. Пред съда е заявил, че не е било издавано предписание от КАТ за допълнително обезопасяване след инцидента с автомобила, „защото всичко беше както трябва или поне аз не знам“.

Свидетелят М. М., който живее в с. Д-р Йосифово, в нощта на инцидента се прибирал от друго село и чул глас да вика за помощ. Видял, че някой е паднал от моста, до него имало паднало и колело. Свидетелят извикал пазача на обекта и се обадил на тел.112. Пострадалият, когото свидетелят не познавал, помолил да се обадят на негов приятел, който също живеел в Д-р Йосифово, известен като „Ш.“ и след 10 минути приятелят дошъл. След това на мястото пристигнали полиция, линейка и от Гражданска защита. Успели заедно да извадят пострадалия с въжета и да го поставят на носилка.

Този свидетел е обяснил, че когато строителите започнали да къртят моста, докарали в началото три камиона с баластра, която закривала целия път и моста. По време на работа постоянно взимали от материала. По едно време била сложена „строителна лента“, но след 10-15 дни лентата изчезнала.“

Свидетелят е заявил пред съда, че по време на инцидента на мястото нямало осветление в участъка на моста, нямало знаци. Осветление имало вече след моста, където е центърът на селото. Когато след около 10 дни след случая с велосипедиста се „хвърлила“ и колата, тогава поставили един светофар от лявата страна преди моста.

Ремонтът на моста започнал преди зимата и продължил около година. Имало обходен маршрут, преди селото имало знак, къде да минават автомобилите рез част от селото, за да заобиколят моста. През моста минавали пешеходци, за тях не било забранено, можел и мотор да мине, защото пешеходната част бил широка. Към момента на инцидента с ищеца имало останали с пясък от около 50-60 см. Според свидетеля, ищецът се е спрял в баластрата.

Свидетелят Н. Х., когото наричат „Ш.“, е приятел на ищеца, живее в с. Д-р Йосифово. Около 2 ч. през нощта му се обадил свидетелят М. и го извикал да отиде при моста, защото П. е паднал. Намерил ищеца да лежи върху камъните, бил в съзнание. Дошъл и пазачът на обекта, който бил пиян. Помогнали при изваждането на ищеца с носилка. Според този свидетел, полицаите, които дошли на място, направили на П. проба за алкохол и му казали, че е чист.

Свидетелят Х. е заявил, че ремонтът на моста е продължил дълго, нямало сигнализация. Имало знаци в края на селото – при влизане. Имало лента – бяла и червена, но децата явно са я скъсали, решетки нямало. Една седмица след случая с П. паднала кола и загинал човек, тогава поставили и осветителни тела, и големи камари чакъл и пясък. Имало обходен маршрут, но коли минавали през моста, минавали и трактори от бригадите на строителите, взимали от баластрата и тя намаляла. Според свидетеля, ищецът често минава през с. Д-р Йосифово, но може да не е знаел, че

мостът е съборен. На моста от лявата страна бил направен тротоар и оттам минавали и автомобили, дори свидетелят минавал с неговия автомобил. На края на селото имало забранителен знак „Стоп“, но не и на моста.

Свидетелката П. И. – съпруга на ищеца, е разказала пред окръжния съд, че семейството живее в с. С., но съпругът ѝ работел в строителството в Монтана. В Монтана работел през седмицата, в събота се прибирал с велосипед в С., а в неделя се връщал обратно в Монтана. Не винаги пътувал по този път, понякога минавал и през с. Клисурица.

За инцидента свидетелката узнала от кмета на с. С., който ѝ се обадил сутринта по телефона. Първоначално ищецът бил приет в болницата в гр. Монтана, а след два дни го изпратили в София – в болница „Пирогов“. Там го изследвали и оперирали. След една седмица от „Пирогов“ го върнали в болницата в Монтана, където лечението продължило още една седмица и след това го изписали на домашно лечение. През цялото време свидетелката се грижела за съпруга си.

Около 1 година след инцидента ищецът бил неподвижен, а след това го приели отново в болницата в Монтана за раздвижване. Сега вече става по малко с две патерици и се движи по двора. Не може да се грижи за себе си, дори чаша не може да хване с ръцете си. Свидетелката го храни, къпе и облича, назначена му е за личен асистент. Все още не е възстановен, няма движение на ръцете, психически не се чувства много добре.

Свидетелят К. К. – приятел на семейството на ищеца, знае, че преди инцидента П. работел „частно строителство“ в Берковица. От Монтана до Берковица ги превозвали с бус, а от С. до Монтана пътувал с колело. Свидетелят е заявил, че не знае обичайния му маршрут на П. за прибиране от Монтана. Всички минават оттам, където е паднал ищецът. Няколко дни след случилото се с П. на същото място паднал автомобил БМВ и тогава имало и загинал човек.

След инцидента го посетил в „Пирогов“. П. бил много зле, „жив труп“, само очите си мърдал. Свидетелят продължава да се вижда с ищеца. Според него П. е силно депресиран, изнервен – понеже до вчера е бил жизнен мъж, работещ и печелещ, а сега „не може и за него си“ и това много го дразни. Не може да се обслужва сам, много лекичко се движи и то с помощта на някой човек, ако го крепи. Не може да се изкачва по стъпала, няма баланс на краката.

От заключението на вещото лице д-р П. Г., изготвил съдебно-медицинска експертиза, се установява, че в резултат от злополуката ищецът Г. е получил следните увреждания:

Счупване на тялото на 5-ти гръден прешлен и бодилестия израстък на 7-ми

шиен прешлен с данни за разместване. Срокът на заздравяване е не по-малък от седем-осем месеца, през което време, а и след това увреденият изпитва различни по времетраене и интензитет болкови усещания;

Синдром на централния канал – симптомокомплекс, проявяващ се с отпадане до силно намаление както на двигателната функция, така и на чувствителността на крайниците. При този синдром няма пълно прекъсване на гръбначно-мозъчните пътища, а стеснение на гръбначно-мозъчния канал. Възстановяването при този синдром е несигурно, протича затегнато, продължително, без изгледи за самоизлекуване или подобрение без специализирана медицинска помощ, изисква медикаментозна терапия, рехабилитационни процедури и дори хирургична намеса;

Охлузване на главата, причиняващо болка и страдание за срок от седмица до 10 дни.

Непосредствено след инцидента ищецът е бил прегледан в „Спешна помощ“, а след това настанен в хирургическо отделение.

След извършване на изследвания, на 13.06.2019 г. Г. е постъпил в специализирана клиника по неврохирургия и на 18.06.2019 г. е бил опериран. При операцията е възстановено тялото на 5-ти гръден прешлен и е бил имплантиран костен цимент. След 15-дневен болничен престой е бил изписан с налична квадрипареза с указания за повторна оперативна интервенция.

При извършения от вещото лице личен преглед на ищеца на 26.01.2021 г. е установено, че все още е налице остатъчна неврологична симптоматика с квадрипареза – повече на горните крайници с намален усет, с несигурност на походката и ограничения в пълноценното функциониране както на горните, така и на долните крайници. Походката му е силно затруднена, придвижва се с патерици. В съдебно заседание на 11.02.2021 г. д-р Г. е допълнил, че към момента ищецът не може да се обслужва самостоятелно.

Прогнозата за пълно излекуване, дори и след провеждане на лечебни процедури, е несигурна и е в пряка зависимост от нивото на увреждане, възрастовите изменения, степен на стенозиране на гръбначно-мозъчния канал, индивидуални структурни особеност на организма, наличие или липса на придружаващи заболявания и др.

Д-р Г. е разчел в заключението си записаното върху фиша за бърза помощ /л.176 от делото/ „абузус алкохолика“, което означава „мирис на алкохол“. По делото няма данни за извършено изследване на ищеца за наличие на алкохол в кръвта.

Видно от решение на ТЕЛК – гр. Монтана, на П.Г. е определена 100% трайна загуба на работоспособност – с чужда помощ.

По делото е представено и „Разпореждане на полицейски орган“, издадено на

05.06.2019 г. Видно от това разпореждане, с него на Ц. Д. – отговорник за временната организация за безопасността на движението, е разпоредено да постави светлинна сигнализация на пътните знаци, с които се затваря напълно движението, като тази сигнализация бъде поставена от двете страни на моста в центъра на с. Д-р Йосифово. Разпореждането е връчено на Ц. Д. срещу подпис.

С оглед на обсъдените по-горе доказателства, въззивният съд намира следното:

Обосновано окръжният съд е приел, че ответникът АПИ носи отговорност за поддържане на републиканската пътна мрежа, съответно на третокласния републикански път 112. По този въпрос страните не спорят.

В случай на неправомерно увреждане, причинено в резултат от неспазване на правилата за осигуряване на безопасността на движението по пътищата, допуснато от лица, на които АПИ е възложила извършването на определена дейност, са налице предпоставките за ангажиране на гаранционно-обезпечителната отговорност на изпълнителите на осн. чл.49 от ЗЗД.

Въпреки че след започване на ремонтните работи с протокола от 01.04.2019 г. е прието въвеждане на временна организация на движението, очевидно към края на месец май мерките за безопасност не са били достатъчни. По този въпрос е налице противоречие в показанията на разпитаните свидетели. Свидетелите Ц. Д. и Ц. Ц. са заявили, че всички мерки за предотвратяване на преминаването през процесния мост са били предприети, имало е поставена вертикална сигнализация, двуцветни ленти и сигнализиращи лампи. От своя страна свидетелите М. М. и Н. Х. са единодушни, че в района на моста не е имало осветление, такова е имало в центъра на селото. Съдът намира, че с оглед на обстоятелството, че свидетелите Д. и Ц. са служители на „Каро трейдинг“ ООД, техните показания следва да се преценяват с оглед разпоредбата на чл.172 от ГПК.

Допълнително съображение за извода, че предупредителната сигнализация е била недостатъчна е и обстоятелството, че няколко дни след злополуката с ищеца от същия мост е паднал и автомобил. И въпреки че свидетелят Ц. Д. е заявил пред съда, че органите на пътна полиция не са издавали допълнителни разпореждания за обезопасяване на обекта, неговите показания се опровергават от цитираното по-горе разпореждане, издадено от МВР на 05.06.2019 г., което му е било връчено.

Обосновано окръжният съд е приел, че е налице нарушение на Наредба № 3 от 16.08.2010 г., съгласно която сигнализацията за строително-монтажни работи в обхвата на пътя или улицата трябва да е ясно видима и разбираема за участниците в движението по всяко време на денонощието и при всякакви метеорологични условия и да дава навременна и достатъчна информация за изменените пътни условия – чл.30 от наредбата.

Горните нарушения обосновават солидарната отговорност на дружествата „Каро трейдинг“ ООД – изпълнител и „Рутекс“ ООД – консултант /строителен надзор/.

Въззивният съд не споделя обаче извода на първоинстанционния, че ищецът не е допринесъл за увреждането си. Дори при недостатъчна сигнализация, П.Г. е могъл да види, че преминава по тротоарна конзола на мост, която е предназначена за преминаване на пешеходци – нарушение на чл.81, т.5 от ЗДвП. Въпреки нощния час и намалената видимост същият не е положил усилия да осигури собствената си безопасност, преминавайки по мост, който видимо е бил в ремонт и край който се е намирал дълбок изкоп. Настоящият съдебен състав приема, че от страна на ищеца е налице съпричиняване в размер на 20 %.

Що се отнася до твърдението, че Г. е бил под въздействие на алкохол, то не е доказано. Само на базата на отбелязването във фиша за спешна помощ, че е констатиран мирис на алкохол и без извършено кръвно изследване не би могло да се приеме за установено, че ищецът е бил в нетрезво състояние.

Вярно е твърдението на процесуалния представител на ищеца, че ответникът „Каро трейдинг“ ООД не е направил своевременно възражение за съпричиняване. Такова обаче е направено с отговора на исковата молба от ответника АПИ и понеже обратният иск е предявен при условията на евентуалност – доколкото подлежи на уважаване главният иск, е без значение за крайния изход на спора, че съображения за съпричиняване се излагат от това дружество едва във въззивната жалба.

Относно размера на обезщетението, съдът намира, че с оглед установените тежки увреждания и песимистичната прогноза за възстановяването на ищеца, обезщетение в размер на 50 000 лева, за колкото е предявен частичният иск, не е завишено. Но при отчитане на съпричиняване в размер на 20 %, в производството по частичния иск в полза на пострадалия следва да се присъдят 40 000 лева.

С оглед на изложените съображения, решението на окръжния съд следва да бъде отменено в частта, с която искът на П.Г., предявен срещу АПИ, е уважен над 40 000 лева, както и в частта, с която обратният иск, предявен срещу „Каро трейдинг“ ООД и исковите следва да бъдат отхвърлени в останалата им част до 50 000 лева.

Що се отнася до втория ответник по обратния иск – „Рутекс“ ООД, въззивният съд намира следното: Този ответник не е обжалвал първоинстанционното решение, но по отношение на него то не е влязло в сила. Тъй като обратните иски са предявени при условията на евентуалност, тяхното уважаване е обусловено от уважаването на главния иск и при несбъждане на вътрешно процесуалното условие, уважаването на обратния иск над 40 000 лева се явява недопустимо, поради което в тази му част решението на окръжния съд подлежи на обезсилване.

С оглед намаляване на обезщетението за неимуществени вреди, решението на окръжния съд следва да бъде изменено и в частта за разноските. Адвокатското възнаграждение, присъдено в полза на адв. И. А., следва да бъде намалено от 2 030 на 1 624 лева. Присъдените в полза на окръжния съд държавна такса в размер на 2 000 лева и разноски, заплатени от бюджета на съда в размер на 300 лева също трябва да бъдат намалени – съответно на 1 600 лева за държавната такса и на 240 за възнаграждение на вещо лице – общо 1 840 лева.

За въззивното производство жалбоподателят АПИ е заплатила 1 000 лева държавна такса, претендира и присъждане на юрисконсултско възнаграждение. С оглед на уважената част от жалбата, ищецът следва да заплати на жалбоподателя АПИ 200 лева от заплатената държавна такса и 100 лева юрисконсултско възнаграждение.

Процесуалният представител на ищеца в отговора на въззивната жалба, подадена от АПИ, е поискал присъждане на адвокатско възнаграждение за осъществена адвокатска защита при условията на чл.38 от ЗА. При обжалван интерес от 50 000 лева минималното адвокатско възнаграждение, изчислено по реда на чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, възлиза на 2 030 лева. С оглед на отхвърлената част от жалбата, на адв. А. следва да се присъдят 1 624 лева.

Жалбоподателят „Каро трейдинг“ ООД е заплатил също 1 000 лева държавна такса. Представени са и доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 5 436 лева с начислен ДДС. От страна на АПИ не е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Такова е направено от процесуалния представител на ищеца, но то не подлежи на обсъждане от съда, тъй като ищецът не е страна по обратния иск и не дължи разноски по него. С оглед на уважената част от жалбата на „Каро трейдинг“ ООД, на дружеството се дължат 1 287,20 лева.

Воден от горното, Софийският апелативен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решението на Окръжен съд – гр. Монтана, Гражданска колегия, постановено на 22.07.2021 г. по гр. дело № 92/2020 г. В ЧАСТТА, с която ответникът АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“ е осъден да заплати на П. К. Г. обезщетение за неимуществени вреди **над 40 000** /четиридесет хиляди/ лева до присъдените от МОС 50 000 /петдесет хиляди/ лева и **ВМЕСТО НЕГО**

ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ ИСКА на П. К. Г. за разликата **над 40 000** /четиридесет хиляди/ лева до претендиания размер от 50 000 /петдесет хиляди/ лева.

ОТМЕНЯ решението на Окръжен съд – гр. Монтана, Гражданска колегия, постановено на 22.07.2021 г. по гр. дело № 92/2020 г. В ЧАСТТА, с която „КАРО ТРЕЙДИНГ“ ООД е осъдено да заплати по обратния иск на АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“ **над 40 000** /четиридесет хиляди/ лева и **ОТХВЪРЛЯ ИСКА** за разликата **над 40 000** /четиридесет хиляди/ лева до присъдените от Окръжен съд Монтана 50 000 /петдесет хиляди/ лева.

ОБЕЗСИЛВА решението на Окръжен съд – гр. Монтана, Гражданска колегия, постановено на 22.07.2021 г. по гр. дело № 92/2020 г. В ЧАСТТА, с която „РУТЕКС“ ООД е осъдено е осъдено солидарно с „КАРО ТРЕЙДИНГ“ ООД да заплати по обратния иск на АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“ **над 40 000** /четиридесет хиляди/ лева и **ПРЕКРАТЯВА** производството в тази му част.

ОТМЕНЯ решението на Окръжен съд – гр. Монтана, Гражданска колегия, постановено на 22.07.2021 г. по гр. дело № 92/2020 г. В ЧАСТТА, с която АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“ е осъдена да заплати на адв. И. А. възнаграждение **над 1 624** /хиляда, шестстотин двадесет и четири/ лева.

ОТМЕНЯ решението на Окръжен съд – гр. Монтана, Гражданска колегия, постановено на 22.07.2021 г. по гр. дело № 92/2020 г. В ЧАСТТА, с която АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“ е осъдена да заплати по сметка на Окръжен съд – Монтана разноски и държавна такса общо **над 1 840** /хиляда осемстотин и четиридесет/ лева.

ПОТВЪРЖДАВА решението на Окръжен съд – гр. Монтана в останалата му обжалвана част.

ОСЪЖДА П. К. Г. с ЕГН ***** от с. С., област ***, ул. „****“ № ***, със съдебен адрес: гр. ***, ул. „****“ № * – адв. И. А., да заплати на АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“ с адрес: гр. София, бул. „Македония“ № 3, чрез областно пътно управление – гр. Монтана с адрес: гр. Монтана, бул. „Христо Ботев“ № 65 разноски за производството пред Софийския апелативен съд в размер на **200** /двеста/лева и **100** /сто/ лева юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“ с адрес: гр. София, бул. „Македония“ № 3, чрез областно пътно управление – гр. Монтана с адрес: гр. Монтана, бул. „Христо Ботев“ № 65 да заплати на адв. И. А. от гр. ***, ул. „****“ № * адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред Софийския апелативен съд в размер на **1 624** /хиляда, шестстотин двадесет и четири лева.

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА с адрес: гр. София, бул. „Македония“ № 3, чрез областно пътно управление – гр. Монтана с адрес: гр. Монтана, бул. „Христо Ботев“ № 65 да заплати на „КАРО ТРЕЙДИНГ“ ООД с ЕИК 131070485, със седалище и адрес на управление гр. София, ЖК „Гоце Делчев“ /сграда „Крит“/, бл.22, вх.В, ап. 1В направените разноси за производството пред Софийския апелативен съд в размер на **1 287,20** /хиляда, двеста осемдесет и седем лева и 20 ст./.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния касационен съд на Република България в едномесечен срок от връчването му, при спазване на изискванията на чл.280 и чл.284 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____